

מים את כספם.
 על ספסל-הנאשמים יושבים ג'אל
 (ג'ימי) ראפי, גבר משופם בעל עי
 ניים חודרות, וחברו, פאכרי הארר,
 צעיר בעל פנים עגולות ושיער מתול
 תל. עדי-המדינה בתיק הוא עוזי הארר,
 אחיו של הנאשם השני. האחים דומים
 עד כדי כך, שכיתה-המישפט שאל אם
 הם תאומים.
 עוזי ופאכרי הם בניו של מוכתר
 ג'יבליה שברצועת-עזה. הם בחורים
 ממישפחה טובה, שנהגו לנסוע ליש

שתי הסדרות של ציפי באלבוס' המישפחה: 1984 (מימין) ו-1987

ראל לעיתים קרובות. לדברי התביעה,
 לצורך סחר-בסמים.

ביום השישי, ה-24 ביוני שעבר, קש'
 רן, לפי כתב-האישום ג'ימי, פאכרי וע'
 זיו קשר לרצוח את ציפי ינשוף. הם
 חיפשו אותה במקום-עבודתה הרגיל,
 כבישיבנה, אבל לא מצאוה שם. הם
 המשיכו בדרכם לסידורים בישראל, וכ'
 אשר חזרו לעזה בשעות אחר-הצהריים
 מצאו את ציפי עומדת מסוממת ליד
 תחנת-האוטובוס שבצומת-פלמחים. הם
 העלו אותה למכוניתו של ג'ימי ונסעו
 לפרדס ליד כפר-גבירול. שם ירד עוזי
 לתצפית, וג'ימי ופאכרי נכנסו עם ציפי
 לפרדס. הם היכו אותה בחפץ קשה,
 דרכו עליה עד שמעכו אותה וגרמו לה
 לשברים בגולגולת ובצלעות, וחתכים
 בחלקי-גופה השונים. מהמכות הללו

לפני מותה הותקפה ציפי והוכתה קשה
 על-ידי ג'אל (ג'ימי) ראפי, צעיר מ'
 עזה, שנהג למכור סמים לזונות כפר'
 דסים.

ככתב-האישום מסופר כי ציפי נשא'
 רה חייבת סכום של 400 ש"ח לסוחר'
 הסמים, והוא בא לגבות את החוב. בתי'
 חילת יוני הופיע באיזור וראה את ציפי
 יושבת במכוניתו של מקסים דינינו בכ'

ואו הפשיטה אותה סוניה מבגריה,
 היכתה אותה, והוציאה מתוך תיקה 90
 ש"ח ומסרה לג'ימי. ציפי היתה חייבת
 כסף גם לסוניה, מכיוון שהתגוררה זמן'
 מה בביתה, ולא שילמה את רמייה-ש'
 כירות.

הכביש, שבשוליו נהגו הזונות לע'
 מוד, היה על דרך-המלך מעזה למרכז
 הארץ. בכל יום היו מאות מכוניות של

הסניגורים, עורכי-הדין מנחם רר'
 בינשטיין, גילה רייך ואליהו גת מאשי'
 קלון, טוענים כי לנאשמים אין כל קשר
 לרצח הפרוצה. לדבריהם, נגבתה ערור'
 תו של עוזי באמצעים פסולים, והאמת
 היא כפי שמסר בגירסתו הראשונה, הי'
 מתכחשת לכל עניין הרצח.
 המשך המישפט נדחה ליוני, וביני'
 תיים יושבים הנאשמים במעצר עד תום

זונה אומללה, מי ידע חיך? יכול היה המשורר לכתוב על חייה ומותה של "ציפי ינשוף", שגופתה נמצאה בכפר-גבירול. מדוע נרצחה?

ההליכים, ועדי-המדינה במעצר מונע.
 הסניגורית גילה רייך פנתה השבוע
 לבית-הדין בבקשה לשחרר את מי'
 כוניתו של ג'ימי, שנלקחה בידי המיש'
 טרה, מפני שעל פי כתב-האישום שימי'
 שה לצורך הרצח. מאחר שהמישפט
 עלול להתנהל זמן ממושך, ביקשה הי'
 סניגורית שבית-הדין ישחרר את
 המכונות ויחזיר אותה לבני-המישפחה.
 ■ **אילנה אלון**

וכתוב, לא בעברית ואף לא בעברית.
 על דוכן-העדים חזר עוזי על גירסתו
 הראשונה במישפחה, ואמר כי נסעו ל'
 ישראל ביום הרצח כדי לקנות טלוויזיה
 מחיים עמר, בעלה של הזונה בנימינה,
 שגילתה את הגופה. אחר-כך נילו באור'
 לם-שמחות בראשון-לציון, שם יש לי'
 ג'ימי חבר טוב. ובשעות-הערב חזרו
 לעזה בכביש אחר, ולא עברו כלל ליד
 המקום שבו נמצאה הגופה.

עדי-המדינה עוזי הארר
 לא בעברית ולא בעברית

בנימינה עמר (מימין) שגילתה את הגופה ותמונה של עובדת במקום ששימשה לזיהוי

מתה ציפי. אחר-כך חזרו הרוצחים לג'
 בליה.
 קשייה של התובעת, רחל גולד-
 שמידט, ניכרו כבר בשבוע שעבר, כא'
 שר עלה עדי-המדינה, עוזי, על דוכן
 העדים. עם מעצרו, שבוע אחרי גילוי
 הגופה, נחקר עוזי חקירה ממושכת ומ'
 סר מיספר רב של גירסות, בשלב מסו'
 יים הוסכם כי הוא יהפוך לעדי-המדינה

פועלים ערביים עוברות במקום, ורבים
 היו נעצרים כדי לחטוף חפצו' בין עצי
 התפוזים עם אחת הזונות שעל אם'
 הדרך. לדברי כתב-התביעה היו ג'ימי
 וחברו, פאכרי הארר, סוחרים-סמים, מוכ'
 רים את מרכולתם לזונות כפר-דסים. מי'
 פעם לפעם היו מקבלים תמורה לסחור'
 רתם גם בשרותים אישיים של הזונות,
 אבל במקרה של ציפי ינשוף לא רצו
 להסתפק בשרותים, אלא דרשו באיר'

ביש-פלמחים. ג'ימי ביקש ממנה כסף
 ואמר לה: "אם לא הייתה באוטו של
 הבן-אדם, הייתי מכניס אותך לפרדס
 ושוחט אותך" הוא נסע לדרכו.
 אחרי ימים אחדים חזר ג'ימי למקום,
 ויחד עם זונה בשם שרה ("סוניה")
 אסיאג נסע במכוניתו בין הפרדסים,
 כדי למצוא את ציפי. כאשר גילו אותה
 לבסוף, היססה ציפי לעלות למכונית.
 אבל סוניה שיכנעה אותה. ציפי עלתה,

